

stemning faktisk anerkjendt denne, og svækket og fornegtet. Betydningen af vor egen Forfæstelse. Derhos er efter min Formening Indholdet af Lovforslaget uforeneligt med den grundlovmæssige Bevillingsret, idet Forslaget som sagt gaar ud paa, at vi skulle anerkjende Alt, hvad der er gjort provisorisk siden 1ste April. Man forlanger tillige en Bemyndigelse fra Regjeringen til efter sit Skjøn og indenfor meget vide Grændser at afholde Udgifter, og denne Bemyndigelse tror jeg ikke, at dette Thing kan give uden absolut at krænte Grundsætningerne for den grundlovmæssige Bevillingsret. Jeg vil dernæst hævde, at Regjeringen ved Forelæggelsen af dette Lovforslag, baade i dets Indhold og dets Motivering, hævder den grundlovsstridige Anskuelse, at dette Altskyld ved sin Udstedelse har skabt og endog trods Folkethingets Nægtelse afgiver et retsgyldigt Grundlag for Regjeringens Førelse. Vi kunne ikke komme bort fra, at dette er udtrykt klart og tydeligt fra Regjeringens Side i dette Forslag. Tage vi nu mod dette Forslag og behandle det paa lignende Maade, som vi tidligere have gjort, nemlig lade det gaa videre og henlægge Sagen i et Udvalg, saa komme De efter min Mening til at blive for hver Dag, der gaar ud over dette, eller i ethvert Tilfælde, for hver Dag der gaar uden at bruges til Underjøgelse af, hvorledes man bedst og sikkest kan afslive det, medansvarlige for Fortættelsen af den nuværende provisoriske Politif. Jeg er derfor ikke i det holdige Tilfælde, som man personlig kunde synes jeg skulde være, nemlig at kunne følge de ærede Medlemmer for Helsingør (Thomsen) og Leire (Holstein-Ledreborg). Derimod vil jeg tillade mig at foreslaa i Genhold til Forretningsordenens § 26, at denne Sag fortales ved Vedtagelsen af følgende Dagsorden, som jeg forud har afleveret til den høitærede Formand, og som jeg nu skal tillade mig at oplæse for det høie Thing:

„I det Folkethinget — med Henvisning til sin Beslutning af 12te Oktober d. A., hvorved foreløbig Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling af 1ste April d. A.“ forfæstedes —, udtaler:

at det foreliggende Lovforslag i sit Indhold er uforeneligt med den grundlovmæssige Bevillingsret, i sine Motiver er en Fornægtelse af Gyldigheden af den nævnte Forfæstelse, og i det Hele giver Udtryk for den grundlovsstridige Opfattelse af Regjeringen, at bemeldte foreløbige Lov ved sin Udstedelse skabte og fremdeles, endog trods Folkethingets Forfæstelse, afgiver et retsgyldigt Grundlag for Landets Styrelse, — og

at Thinget som Følge heraf ikke kan fremme dette Lovforslag uden at krænte Bevillingsretten, fornægte Gyldigheden af sin tidligere Forfæstelse og gjøre sig medansvarlig for Fortættelsen af det nuværende grundlovsstridige Regimente

— gaar Thinget med Udtalelsen af den skarpeste Mistillid til Ministeriet over til den næste Sag paa Dagsordenen.”

Formanden (Høgsbro): Det er altsaa om dette Forslag, Forhandlingen nu vil dreie sig.

Jeg skal endnu en Gang oplæse det.

[Formanden oplæste Forslaget, se ovenfor.]

Korsgaard: Jeg tør vel nok tage mig den Frihed ligesom det ærede Medlem for Njøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) at udtale, at der ikke af Hensyn til Thinget her er Anledning til at sige mange Ord om dette Lovforslag. Jeg antager heller ikke, at selve det store Flertal, der sandsynligvis vil stemme efter den af det ærede Medlem givne Anvisning, trænger til nogen videre Veiledning i saa Henseende. Jeg tænker endogaa, at det ærede Medlem kunde have sparet sig Raavisningen af, at det Skridt, han anbefalede, i særlig Grad var i Overensstemmelse med Thingets Holdning for nogle Aar siden, da det gjentog Fortættelsen af den provisoriske Finantslov. Det ærede Medlem er jo tilstrækkelig bekendt for Konsekventien i sin Holdning fra først til sidst, og et Bevis for, at han har været i fast og ubrødelig Overensstemmelse med sig selv til enhver Tid, maa derfor anses for ganske overflødig. Jeg skal dog gjøre den ene Bemærkning, at jeg ikke ser, hvorledes man kommer paa Kant med det private Initiativ nu, naar man ikke gjorde det for nogle Aar siden. Det ærede Medlem forklarede os, at der var særlige Grunde til dengang at gjen tage Fortættelsen af den provisoriske Finantslov efter Regjeringens Forelæggelsesmaade, at Thinget dertil havde sin særlige Grund, idet det ønskede at fremstille Regjeringens Standpunkt klart og tydeligt overfor den hele Situation og overfor Grundloven i det Hele. Men naar man kunde gjøre det dengang af faadanne Omstændighedsgrunde, faadanne Opportunitetsgrunde maatte man vel ogsaa kunne gjøre det Samme nu. Jeg kan i hvert Fald ikke se, at det, at man til forskjellige Tider indtager en forstjellig Holdning efter de forskjellige Omstændigheder, skulde kunne krænte Principet i Opfattelsen. Men kunde man dengang